

зареди в моите спомени тий ясно... И всеки спомен от това близко минало все повече усилващо раздразнението у мене. Неволно аз се попитах, най сътне, такъв ли карикатурен край требаваше да има място моя роман?... С истиинско съжаление аз смятах това злополучно писмо и го хвърлих в печката. Сякаш по инстинкт аз исках да се отхрва и от последния спомен за тия тежки дни.

Не бих желал да описвам в тия страници какви минути преживях тогава... Да ги преживявам отново би било за мен непосилна работа.

— Право да ви кажа, господин Петранов, не ми хареса това момиче... Знаете ли, много познати ми се стори да има то... Особено тоя, нейният, всеки ден току се мъжнеше! И стори ми се още това момиче без надзор и малко лекомислено. Ако се не лъжка ще потъне то в житейското море... Да, господин Петранов, жално ми е за това момиче!

Тий ми говореше за нея при една среща на другия ден директора на банката.

Да продължавам ли?... Друг на мое место, след такава развръзка би казал много спокойно: „мерси и за толкова“ Но моя жребий в света не е такъв... Тий изживявам аз моите сърдечни тайни и не лесно се прощавам с тех. Да, тий... Макар и сега, ако ме витате не бих могъл да ви кажа наистина ли от това аз очаквах нещо сериозно.

И сега, безволен и мрачен, аз съм пак в същата стая... Всичко тута сякаш е свидетел на това миг, овено и прилично на внезапна вихрушка щастие. Но толкова малко говори това на сърдцето ми... Сякаш изведнож огрея и угасна луча на това щастие — толкова кратко ми се стори то. И сякаш в тая глуха стая сега още по-тъжно се оглежда сурвата ѝ навъждана зима.

В гостината най малката от дъщерите ми довършва вече втори път своето упражнение „буята“. Същесем замираят вече и като далечно ехо се отекват гърмящите звуци. Струва ми се като да се пилеят тъмните облаци и зад тех вече изника и се усмихва слънцето. А сред замиращия тон на буята като бистри капки се оттичат последните припеви на овчарчето. и тий отрадно ми е на душата от тия сладки припеви... Дали и в моята душа тий също ще почне да затихва буята?